

har forstaaet, ikke længer er Laboratorium, hvorimod der findes forskjellige Magasiner, et Græceerhuus og andre saadanne Ting. Jeg maa med den ærede sidste Taler være enig i, at det vist vil være rigtigt at opsætte en nærmere Drøftelse af Enkeltighederne i Lovforslaget, indtil de Overslag og Tegninger foreligge, som Krigsministeren har bebudet i Motiverne, men der er dog eet Punkt deri, som jeg troer det rigtigt, at man her ved denne første Behandling, hvor der jo er Tale om de almindelige Grundfønelinger, kunde have Anledning til at drøfte. En af de Bygninger, nemlig den, der staaer først anført, og hvortil der ogsaa er forlangt en speciel Bevilling i Lovforslagets § 3, er en grundmuret Caserne, som skal indrettes for 30 gifte Underofficerer. Jeg forstaaer meget godt den Tanke, den ærede Minister har havt ved at fremsætte dette Forlangende, og som ogsaa findes udtalt i Motiverne, idet der nemlig nu paa Laboratoriet haves Boltig for et saadant Antal Underofficerer, for hvilke disse naturligtviis maae give den i Loven bestemte Løje; Krigsministeren anseer det naturligtviis for heldigt, at dette Gode ikke berøves Underofficererne, hvisaarsag han ønsker en ny Caserne opført istedetfor den gamle. Jeg finder det som sagt fuldkommen forklarligt, at den ærede Krigsminister har fremsat dette Forslag, men jeg troer dog, at der da vi ved Drøftelsen af Lønningsloven ifjor kun har tilstiftet nogle ganske enkelte Underofficerer Boltig i Statens Bygninger, fra Thingets Side kunde være Anledning til at tage under Overveelse, om det kan siges at stemme med den Tanke, der ligger til Grund for den af mig nævnte Lov, at vi nu paa Statens Regning opføre en saadan Bygning, som kun skal benyttes til Boltig for Underofficerer. Det kan aldeles ikke være for Tjenestens Skyld, thi man kan ikke sige, at man af den Grund maa have Underofficerer samlede i een Caserne. Nogle enkelte af Underofficererne maae for Tjenestens Skyld, boe i de almindelige Caserner, men at samle dem i een Caserne for sig selv, antager jeg idetmindste ikke skalde kunne være tilfattet for Tjenestens Skyld. Det er altsaa et Gode, og ganske vist et ikke ringe Gode, for disse Folk, idet de her faae en billig

Boltig, da den Betaling, de yde for den, som bekendt, er meget mindre, end hvad det koster Staten at staae den tilveie. Ved en nogenlunde tilnærmelsesviis Beregning over, hvad saadanne Bygninger vilde koste deels at opføre og deels i aarlige Udgifter i forskjellige Retninger, vil man vistnok ikke komme langt fra Sandheden ved at antage, at enhver saadan Underofficers-Boltig vil koste Staten 100 Rbd. aarlig, medens den ikke faaer det Halve deraf for den igjen. Jeg troer altsaa, at dette er en Art af Statsudgifter, som der kunde være nogen Tvivl om, man burde gaae ind paa, men jeg for mit Bedkommende vil erkjende, at Underofficerernes Lønning i det Hele ikke er saa høi, at man let skalde bringe det dertil at tage Noget fra dem af det, de nu kunne siges at have, og da altsaa endel Underofficerer nu have det Emolument, en Boltig for en billig Betaling, vilde det i alt Fald være meget ønskeligt, om man fremdeles kunde staae dem det samme. Dog vil jeg her til føie, at det bør skee uden nogen synderlig Udgift for Staten, og i den Anledning er det mit Ønske at fremsøre en Tanke for Thinget og for de ærede Ministre, som jeg seer her ere tilstede; det glæder mig meget, at den ærede Marineminister ogsaa er tilstede, thi Sagen angaaer ogsaa tildeels Noget, der staaer under hans Administration. Vi have, som bekendt, i Nyboder et Etablisement, der er oprettet for Marinens Bedkommende, og hvori Marinens Underofficerer have Boltiger for en billig Betaling, som er bestemt i Lønningsloven for Søværnet. Disse Boltiger, der for Størstedelen ere særdeles gode og passende, ere dog ikke alene tilstede for Marinens Underofficerer, men de haves tillige for en ikke ubetydelig Deel af, ja, saavidt jeg troer, for hele det faste Mandskab, hele Haandværksstøffen ved Søværnet. Det vil imidlertid være i det ærede Things Grundring, at man gennem flere Aar har forfulgt en Plan til Indskrænkning af den faste Haandværksstof, hvilken Plan ved Organisationsloven ifjor fik sin endelige Bestræftelse, og derved blev den faste Stof, som tidligere udgjorde over 1000 Mennesker, indskrænket til circa 400. Som Følge af denne Bestræftelse er der i Nyboder blevet et ikke